

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa R.W.

przeciwko P. S.A.

o ustalenie istnienia umowy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2009 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 grudnia 2007 r., sygn. akt [...],

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Niniejsza skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia narusza art. 424⁵ § 1 pkt 6 k.p.c., zgodnie z którym jednym z niezbędnych elementów takiej skargi jest wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest środkiem prawnym (ani zwyczajnym, ani nadzwyczajnym), który służyłby do kwestionowania prawomocnych orzeczeń sądów II instancji i byłby surogatem skargi kasacyjnej w sprawach, w których skarga kasacyjna nie przysługuje. Taką funkcję skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zdaje się widzieć skarżący, czego dowodem jest, że w analizowanej właśnie sprawie najpierw złożył skargę kasacyjną, a gdy została ona odrzucona ze względu na zbyt niską wartość przedmiotu sporu (odrzuconie to zakwestionował zażaleniem, które Sąd Najwyższy oddalił), to wystąpił właśnie z niniejszą skargą. Tymczasem skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie prowadzi w żadnym wypadku do podważenia rozstrzygnięcia i ponownego merytorycznego rozpatrywania sprawy. Zmierza ona wyłącznie do wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia prejudycjalnego, umożliwiającego dochodzenie ewentualnego odszkodowania od Skarbu Państwa za wadliwe orzeczenie sądowe. Konsekwencją opisanego charakteru i celu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia są jej wymagania wskazane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., a wśród nich wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Choć zatem badana skarga zawiera tzw. „wnioski skargi”, to mimo, że mówią one o żądaniu stwierdzenia niezgodności wyroku z prawem, to dalej występuje żądanie uchylenia kwestionowanego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi niższej instancji. W ten sposób jest to w istocie wniosek, jaki można zawrzeć w skardze kasacyjnej, lecz nie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Nie jest bowiem możliwe, nawet przy hipotetycznym przyznaniu racji skarżącemu, wydanie orzeczenia zgodnego z jego wnioskiem, zatem z punktu widzenia art. 424⁵ § 1 pkt 6 k.p.c. należy przyjąć, że skarga nie zawiera niezbędnego wniosku o stwierdzenie

niezgodności orzeczenia z prawem, a jedynie pozór takiego wniosku. W takim stanie rzeczy skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.